

Poškolák

PÍŠÍ A KRESLÍ ŽÁCI ZÁKLADNÍ ŠKOLY CHVALKOVICE

Vážení rodiče, kolegové a žáci,

dovolte mi, abych se s Vámi prostřednictvím školního časopisu rozloučil a zároveň Vás informoval o změnách, které nastanou od září 2017.

Ředitelem této školy jsem byl pod dobu šesti let. Po celou dobu ve funkci jsem se snažil o pozvednutí sobě svěřené školy. Jestli se mi to povedlo či nikoliv, záleží na Vašem pohledu. Usiloval jsem o to, aby žáci, kteří do školy docházejí, přišli do přátelského prostředí, kde se nemusí ničeho obávat. Spolu s ostatními pedagogy jsme se snažili o to, aby naši žáci odcházeli v 9. ročníku jako všestranně rozvinutí, slušní lidé, kteří si dokáží najít své místo v životě a budou dále stavět na základech, které jim tato škola dala. O tomto přístupu svědčí i fakt, že jsme již po dva roky byli oceněni titulem Etická škola bronzového stupně.

Ve školství dochází k mnohým změnám, které si žádají nové přístupy ke vzdělávání a vedení takové instituce, jakou tato škola je. Nemohu ani opomenout, že šest let strávených ve vedoucí funkci si vybírá svou daň a člověk se cítí být unavený. Proto jsem před vypršením šestiletého funkčního období oznámil svůj záměr ukončit svoje působení na pozici ředitele školy. V květnu bylo vypsáno výběrové řízení, do kterého se přihlásila Mgr. Markéta Ulrychová a 21. 6. se konal konkurz na pozici ředitele školy. Od 1. 7. 2017 tedy nastupuje na místo ředitele školy nová tvář, která na této škole doposavad působila jako učitelka 2. stupně.

Chtěl bych poděkovat všem, se kterými jsem měl možnost pracovat, za jejich podporu a trpělivost, kterou se mnou měli v průběhu mého působení v této funkci. Zejména děkuji všem pracovníkům školy a členům školské rady. Z této spolupráce jsem měl vždy dobrý pocit a doufám, že i napříště bude atmosféra naší školy přátelská vůči všem jejím členům.

Přeji nové ředitelce a zaměstnancům školy pevné zdraví, chuť do další práce, mnoho sil na realizaci plánů, které mají, a nových výzev, které je očekávají. Žákům přeji, aby se ve škole nikdy nenudili, vstřebali mnoho užitečných informací pro život, naučili se vzájemnému respektu, pochopení, spolupráci a vždy se do školy těšili. Rodičům našich žáků přeji, aby jim jejich děti přinášely radost a nemuseli se na ně nikdy zlobit. A pokud už snad se někdo z Vás setká s nějakými potížemi, ať se vše podaří vyřešit k plné spokojenosti všech zúčastněných. Věřím, že k tomu dopomůže i tato škola, pokud bude mít příležitost. Přeji Vám všem hezké, pohodové prázdniny plné sluníčka, radosti a smíchu.

Mgr. Petr Hlava, ředitel školy

Tělesné projevy lásky ve škole

Tomáš Presse - 1. tř.

Vážený rodiče, milí přátelé,

ráda bych uvedla na pravou míru nedávno otevřenou kauzu Objímání. Nazývám tuto záležitost kauzou proto, že se velmi silně zveličilo něco, co bylo pro naše žáky zcela nezávadným pokynem a doporučením.

Pro ty, kteří nejsou zasvěceni... Na naší škole se začala šířit „móda“, že když mám kamarádku nebo kamaráda, musím se s ním objímat nejlépe půl nebo celou přestávku. Tento fakt vedl postupně k tomu, že

Oldřich Get'ko – 1. tř.

se nad chováním dětí z druhého stupně začaly pohoršovat i malé děti. Ty se pak na své paní učitelky obrátily s dotazem, proč se tak velké děti chovají. Šlo také o to, že se při objímání, které ani objímáním nazvat nelze, oslovovaly dotyčné osoby „lásko, miláčku“ apod. Tady už je vše za hranicí vkusu i slušnosti. Nemáme nikdo nic proti tomu, když se žáci, mají-li tuto potřebu, ráno obejmou a pozdraví se. Jde nám jen o zdravou míru a soudnost.

Děti byly tedy na své chování upozorněny a byly jim vysvětleny i důvody našeho „zákazu“. Nicméně i nadále přetrvávají dotazy, které už musím nazvat hloupými. Děti doma tuto záležitost prezentují tak, že jim zakazujeme, aby se měly rády a aby si dávaly své city najevo.

I proto jsem se jakožto školní metodik prevence a učitelka etické výchovy rozhodla, že se k tomu vyjádřím prostřednictvím našeho časopisu. Věřím ve vaše pochopení a pomoc. Jsem ráda, že se děti mají rády. Kdo by nebyl? Jen mi jde o to (i nám všem ve sboru), aby znaly své hranice a pochopily, co do školy patří a co ne.

MH

Den prevence

Dne 31.1. probíhal u nás netradičně v den rozdávání vysvědčení Den prevence. Druhou hodinu jsme šli společně s osmáky do učebny fyziky a tam nám začala teoretická přednáška o sebeobraně s panem Kotrčem, což je policista. Přednáška trvala dvě vyučovací hodiny a dozvěděli jsme se něco o tom, jak se nedostat do špatné situace nebo co dělat, když uvidíme nějaké napadení na ulici. Po přednášce o sebeobraně jsme měli pauzu a pak nás čekala druhá přednáška, tentokrát o drogách. Přednášku zahájila paní Kudelová a tato přednáška trvala také dvě vyučovací hodiny. Tentokrát jsme se dozvěděli, co drogy dělají s lidským tělem, proč je lidé užívají a jak se potom lidé. Přednáška byla hodně poučná a zajímavá.

Po ní nás čekal oběd a po obědě jsme se, všechny holky z druhého stupně, přesunuly do tělocvičny. V tělocvičně nás opět čekal pan Kotrč a měly jsme praktickou přednášku o sebeobraně, kde

jsme si naživo ukázaly, co dělat, když už budeme napadeny. Ukázal nám nějaké chvaty a také to, jak se bránit zřepdu, zezadu, nebo když na nás útočník sedne nebo nás chytne za vlasy. Taky jsme se rozdělily do dvojic, kde jsme na sobě ty chvaty ukazovaly a trénovaly. Tato přednáška trvala asi hodinu a moc se mi líbila.

Aneta Balcarová- 7. tř.

Divadlo - Tři mušketýři

Dne 2. 2. 2017 jsme jeli do divadla v Hradci Králové. Učili jsme se jen hodinu a čtvrt. Cesta do Hradce trvala asi 45 minut. Já společně s Ád'ou Šiborovou a Denčou Bartošovou jsme byly jediné, co měly na sobě sukně. Potom se to projevilo další den mou nemocí. Ale zpátky k divadlu. Cesta k divadlu byla vcelku dlouhá, ale přežili jsme to. Když jsme vstoupili do haly divadla, bylo tam úžasné teplo. Bylo tam docela hodně lidí. Všichni jsme šli nahoru, protože jsme si šli sednout na balkón. Postupně jsme se tam zařazovali, někteří z mladšího ročníku nebyli moc vhodně oblečení, a tak jsem se za ně trochu styděla. Potom si tam mezi sebou podávali chipsy, což bylo opravdu neslušné, neuměli se prostě chovat.

Adéla Dědková – 9. tř.

Jitka Nýčová – 8. tř.

Adéla Šiborová – 9. tř.

Trvalo asi deset minut, než začalo představení. Po dlouhé době čekání jsme se konečně dočkali. Na začátku mě to moc tak nebavilo, protože tam byl pořád král a jeho královna. Potom už to začalo být trochu zajímavější, královna chtěla zabít krále a získat celé království pro sebe, jenomže tři mušketýři to všechno zastavili. Dokonce i jeden z mušketýrů bojoval za svou milou s jejím dítětem, které zabila Mylady. Tu poslala královna, která též zabila zahradnici království, ale poté na to sama doplatila, tři mušketýři ji zastřelili. Mušketýři byli strašně bojácní, stateční a hlavně drželi při sobě. Když bojovali, začala hrát taková moc hezká dramatická, napínavá hudba, která tomu představení dodala ještě více napětí. Mezi tím představením byly i vtipné a romantické scény. Nejvíc mi na tom představení asi vadilo, že pokaždé za námi žáci naší škola něco vykřikovali a dělali různé blbosti. S nimi někam jet, je opravdu na nic. Ale z té lepší stránky, moc mě to bavilo, nasmála jsem se a užila jsem si to.

Adéla Dědková- 9. tř.

Hasiči v mateřské škole

Ve čtvrtek 23.2.2017 o jarních prázdninách navštívili hasiči z Kolektivu mladých hasičů Soptíci z Brzic Mateřskou školu Velká Bukovina. Záměrem tohoto setkání bylo dětem ve školce přiblížit, co obnáší stát se hasičem, ať už profesionálním či dobrovolným. Každý ze Soptíků si připravil jedno krátké téma, o kterém s dětmi hovořil. Natálka Kudrnáčová mluvila o důležitých telefonních číslech složek integrovaného záchranného systému. Pomocí obrázků učila děti rozpoznat telefonní číslo na policii ČR, záchrannou službu a hasiče. S dětmi si řekli také pravidla, jak postupovat při volání na tísňovou linku. Honza Hanel popsal práci profesionálního hasiče. Mnohé děti byly udiveny, že hasiči pomáhají nejenom při boji s požárem, ale také při dopravních haváriích, evakuaci, povodních, veřejném ohrožení nebo záchraně zvířat. Honza měl své povídání doplněno fotkami z autentických zásahů. Káťa Bittnerová vysvětlila dětem, jak funguje kroužek

Tereza Sládková – 4. tř.

hasičů v Brzicích a co vše se děti v rámci hasičů učí pro splnění celoroční činnosti. Nejedná se pouze o nácvik požárního útoku, ale také orientační běh požární všestrannosti, kde děti musí ovládat střelbu ze vzduchovky, zdravotědu, topografii a práci

s buzolou či přesně znát skupiny hořlavých látek a vhodné hasební prostředky. Šárka Žďarská poté na dobrovolnících z řad dětí z MŠ prakticky ukázala, jak ošetřit kamaráda při poranění ruky nebo kolene a vysvětlila, jak se zraněným nejlépe manipulovat. Následovalo praktické zapojování hadic do rozdělovače a nástřikových proudnic, což si vyzkoušely všechny děti. Soptíci děkují MŠ Velká Bukovina za příjemné dopoledne a možnost seznámit děti s hasičskou tematikou.

Klára Nýčová - MŠ

Dívky - 8. a 9. tř.

PŽ

Jarní prázdniny

O jarních prázdninách jsem se snažila odpočinout si. První den to bylo jednoduché. Rodiče odjeli a já a sestra jsme strávily celé dopoledne v posteli a sledovaly seriál. Takhle to ale nevypadalo pořád. Naše maminka byla hodná a nechala nás válet se asi do deseti. Kromě dvou dnů, které jsme strávili na sjezdovce, a dalšího, kdy jsme jeli do aquaparku.

Na sjezdovce jsme strávili pokaždé asi tři hodiny. Bylo to tak akorát, protože nás pak všechno bolelo - hodně jsem padala. Poprvé byla strašná mlha a lidé byli špatně vidět. Takže pokaždé, když kolem mě někdo projel vysokou rychlostí, tak jsem málem měla infarkt.

Do aquaparku jsme jeli do Prahy, protože tam měl táta poblíž práci. Chodila jsem na tobogán hlavně se sestrou, ale jet hned za ní na tom modrém tobogánu, pro mě bylo skoro smrtelné. Málem jsme umřela smíchy, protože vypadala hrozně vtipně, a jak jsem se jí smála, tak jsem se vždy napila.

Lucie Středová - 8.tř.

Projektový den ve Dvoře Králové nad Labem

Dívky - 9. třída

26.4. jeli žáci osmé a deváté třídy navštívit chemické laboratoře a zkusit si pokusy z chemie a fyziky. Žákům se věnovali učitelé ze střední školy SŠIS ve Dvoře Králové.

Nejprve se věnovali fyzikální úloze, kde teploměrem připojeným k počítači, sledovali měnící se teplotu na grafu. Zkoumali, jak se mění teplota v lednici.

Druhá část dopoledne patřila chemickým pokusům. Vyzkoušeli si barevný semafor, práci s plynovým kahanem a také si vyčistili zlaté a stříbrné šperky.

I přes pár rozbitých zkumavek se den moc povedl. Žáci si dovezli nové zkušenosti a prohlédli si střední školu, kde někteří možná budou studovat.

MU, LS

Sběr papíru

Za I.stupeň nejvíce kg papíru přinesl Daniel Kozák – 422kg

Za I.stupeň nejvíce kg papíru přinesla 2.třída – 1747kg

Za II.stupeň nejvíce kg papíru přinesl Martin Dvořák – 140kg

Za II.stupeň nejvíce kg papíru přinesla 6.třída – 561kg

Za celou školu se nasbíralo 5607 kg papíru.

Všem, kteří se zúčastnili sběru papíru, moc děkujeme!

Čarodějnice

Čarodějnický den

Jedním z „barevných dnů“ na naší škole byl den čarodějnický. V pátek 28.4. přišly děti oblečené ve stejných kostýmech a měly i spoustu kouzelnických pomůcek. Škola se rázem proměnila v kouzelnickou akademii. V tomto duchu proběhla i první vyučovací hodina, kdy se všichni čarodějové a čarodějnice spojili a společně prošli prostory školy. Přitom kouzlili, proměňovali se, zpívali a recitovali. Líbili se jak starším dětem, tak kuchařkám i panu řediteli a všem vyučujícím. Celý zážitek byl dokumentován, fotografie můžete vidět ve fotogalerii na stránkách naší základní školy.

MŠ, JB

Čarodějnický příběh

Bylo 30. dubna, den, kdy se pálí čarodějnice. Lidé na ně nevěří, ale ony opravdu existují. Žijí, ale tak, aby je nikdo nespatriil. Žijí v lesích nebo na opuštěných místech. Za posledních 50 let se je zatím nikomu nepodařilo odhalit. Ale dnes v noci sem zamířila parta mladých lidí. To ale žádná čarodějnice netušila. Po lese se potulovaly jako každý jiný den. Lidé je spatřili, ale prvně si mysleli, že to jsou jen nějaké babičky, ale jakmile vzlétly, jejich názor se rychle změnil. Začali křičet a utíkat. Čarodějnice je uslyšely a obklopily je, aby nemohly utéct. Nebyly zlé, takže neměly v plánu je zabít nebo něco takového. Začaly jim vyprávět, proč se skrývají a podobné věci. Lidé je začali litovat a slíbili, že o nich nikomu neřeknou. Od té doby za nimi chodili každý víkend.

Báseň Čarodějnice

Čarodějnice bydlí v domě na nožce.
Má tam hodně lektvarů naložených
v pažitce.

Bublají tam hrnce, má i hlavu srnce.

Bydlí s ní i kočka, má černá ouška.

Zakousne i myšku, odežene lišku.

Potom rychle na kutě a celý dům utichne.

Matěj Jaro - 5. tř.

Lucie Čepová - 7. tř.

O nešťastné čarodějnici

Za pěti hlubokými jezery a osmero vysokými kopci byl hrad Pytel, na němž strašila různá strašidla včetně čarodějnice Strašpytelky. Strašpytelka však byla mladé nezkušené strašidlo, a proto se jí všichni kolem smáli. Zkázila i to nejjednodušší kouzlo – nejednou místo abra ka dabra řekla dabraka abra. Ani v čarodějnické škole se jí nevedlo lépe. Velmi ji trápilo, že neměla žádné kamarády a čarodějnické řemeslo jí nešlo. Celé hodiny proto trávila v lese sbíráním sladkých lesních plodů, ze kterých potom vařila výborné marmelády a šťávy. Jednoho dne, při svém putování po lese zahlédla pohledného mladíka. Byl to pekař Míra. Míra měl pekařství, do kterého chodili lidé z celého dalekého okolí.

Tak výborné bylo jeho pečivo. Kromě svého řemesla nadevše miloval procházky po lese, stejně jako Strašpytelka. Strašpytelce se hned na první pohled zalíbil. Chvilí ho z povzdálí pozorovala, ale protože byla nešikovná, zakopla o spadlou větev a padla Mírovi rovnou do cesty. Rozplácla se tam jak dlouhá, tak široká. Míra se nejprve lekl, ale protože měl dobré srdce, pomohl Strašpytelce na nohy. Strašpytelka se velmi styděla. Míra se jí zeptal, zda se jí něco nestalo. Ona jen stydlivě zavrtěla hlavou. Nezmožila se ani na slovo, protože se jí Míra tuze zamlouval. Míra se jí začal vyptávat, co tak sama dělá v lese. Posadili se spolu na kmen spadlého stromu a celé hodiny si spolu povídali. A tak Míru napadlo, že by mu

Strašpytelka mohla do jeho pekárny dodávat své

výborné marmelády. Jak se časem ukázalo, byl to dobrý nápad. Jeho koláče, koblihy a buchty se podávali dokonce až na královském stole. Po nějakém čase se Strašpytelka přestěhovala k Mírovi do pekárny a přestala strašit na hradě Pytel. A protože přišla mezi lidi, navrhl jí Míra, zda by se nechtěla přejmenovat třeba na Milenu. Strašpytelku to velmi potěšilo. Pekárna také změnila název. Jmenuje se U Milenky. ZAZVONIL KONEC A POHÁDKY JE KONEC ☺

Petr Hofman- 3. tř.

Odpolední setkání prvňáčků a rodičů

**Kateřina Bittnerová –
5. tř.**

Když v září přišli prvňáčci do školy, říkali jsme si, že za 10 měsíců budou umět všechno přečíst, budou umět psát a vyznají se v základních matematických úkonech. Čas utekl jako voda a všechno, co bylo řečeno, je pravda. Tak proč se s tím nepochlubit? Jedno odpoledne se v první třídě sešly děti se svými blízkými. Školáci jeden po druhém četli, počítali příklady, zahráli si matematickou hru, zazpívali písničky a také maminkám předali vlastnoručně vyrobenou kytíčku k svátku maminek. Ještě dříve, než přišli do školy rodiče, děti pro ně připravily pohoštění: malé obložené chlebíčky.

Bylo to příjemně strávené odpoledne a všichni odcházeli spokojení.

MŠ

Divadlo - Ten trapas nepřeziju

Lucie Středová – 8. tř.

Dne 9.5. jsme zamířili do divadla v Náchodě. Vyrazili jsme po druhé vyučovací hodině a jeli jsme společně s 5. a 6. třídou. Když jsme se usadili do sálu, tak nám pan starosta řekl pár slov na uvítanou a poté nám zazpívala Anička Slováčková. Zpívala dvě písně z muzikálu Sněhová královna, kde také hraje, a písničku Price tag od Jessie J. Poté co Anička dozpívala, přišel na pódium Ladislav Ondřej a později Michaela Dolinová. Příběh byl vlastně o klukovi, který přecházel na jinou školu a zavolal výchovné poradkyni (kterou hrála Michaela Dolinová), aby ho naučila slušnému chování. Když poradkyně přijela na své

koloběžce, tak začala zpívat. V rukou držela rumba koule, takže se tomu lidé smáli. Hned jak dozpívala, tak nás všechny a hlavně Karla (kterého hrál právě Ladislav Ondřej) začala poučovat o slušném chování. Mezitím pozvali na pódium Palva Calltu, který zazpíval asi tři písničky a jednu společně s Nelou Řehořovou. Jakmile dozpívali, herci pokračovali v hraní. Výchovná poradkyně učila Karla, jak se chovat například v kině či autě, a dávala mu různé otázky, například, kdo podá první ruku, kdo vchází do dveří první atd. Po nějaké době pozvali na pódium Nelu Řehořovou, která zazpívala dvě své písničky a jednu z pohádky Ledové království.

Seděli za námi tři kluci, a to bylo teprve peklo. Nejprve nám řekli, ať pošleme úplně do předu berli jejich kamaráda, který ji poté hledal. Když byl na pódiu Pavel Callta, tak si začali zpívat. Ovšem že falešně, takže jsme je po nějaké době okřikli, že je to strašné a ať jsou ticho. Ke konci představení nám začali posouvat sedadla a kopat nás do nohou a jednu z nás začali lehce tahat za vlasy, prostě hrůza. Poté co skončilo představení, začala autogramiáda všech herců i zpěváků. Bylo tam hrozně moc lidí a všichni se na sebe tlačili. Nakonec jsme jen nasedli znovu do autobusu a jeli zpět do školy, kde následovalo odpolední vyučování.

Barbora Bílá a Tereza Darebná - 7.tř.

Den lesů

Ve čtvrtek 11.5. 2017 se konala v osadě Hájemství již tradiční oslava Dne lesů ČR. Pro návštěvníky z mateřských a základních škol ze Dvora Králové nad Labem a okolí zde organizátoři připravili pestrý program s ekologickou tematikou. Jeho hlavním úkolem bylo přiblížit dětem jedinečnost a význam lesního ekosystému přímo v lese. Této zajímavé aktivity se zúčastnili žáci naší školy společně s vyučujícími. Po slavnostním zahájení za doprovodu fanfár lesních rohů v podání studentů České lesnické akademie v Trutnově se skupiny dětí postupně vydá-

valy na Stezku lesního moudra, kde je čekalo celkem pět zastavení. „U medvěda“ se běželo 112 metrů, což je výška nejvyššího stromu světa. Následovalo rybaření a myslivost. Na dalším stanovišti se museli žáci vydat hlouběji do lesa a najít ztracené lesní živočichy a zařadit je do lesních pater. Nechyběla ani trocha botaniky – poznávání dřevin a bylin. Odměnou za úspěšné zvládnutí stezky byly dětem další soutěže a atraktivní stanoviště v areálu u Boschovy vily. V dřevěném altánku probíhaly hry, výtvarné dílny a ochutnávka čerstvého čaje z lesních bylin. Načerpát síly mohl každý u ohniště, kde se opékalo a svačilo. Děti z druhého stupně si též prohlédly místo setkání menších dětí, opekly si špekáčky a pak se vydali na 4 kilometrovou trasu k přehradě, odkud pokračovaly do Dvora Králové nad Labem. Na oběd do školní jídelny dorazily autobusem a s chutí se pustily do mírně opožděného oběda. Všem se akce líbila.

JB, MH

Autobus nám přijel asi v 7:35 hod. Cesta byla dlouhá, přestupovali jsme ve Dvoře Králové. Přijeli jsme do Hájemství a uvítali nás dva trubači, kteří hráli lovecký pochod. Potom jsme šli naučnou stezkou. Bylo tam pět úkolů. Když jsme chtěli, dali nám na ruku za každý splněný úkol razítko. Pak jsme šli na svačinu, nebo si opéct buřty. Bylo tam hodně prolézaček a tři koně. Na těch prolézačkách jsme se asi hodinu vyřádili. Byly tam předváděcí stánky, včelařství a lesnictví a tam jsme se dozvěděli něco o těchto oborech. Potom nám přijel autobus a jeli jsme do školy na oběd.

Hana Jarešová - 3.tř.

6. Třída

Jarní výstava

Letošní výstava byla poprvé ve stylu společného tématu s názvem “Cukrárna“. Podíleli se na ní žáci 1. až 9. třídy. Samozřejmě v této naší “Cukrárně“ nebyly sladkosti doopravdy k jídlu. Byly to práce žáků celé školy. Výstavu jsme začali chystat od druhé vyučovací hodiny. Každý jsme dělali něco

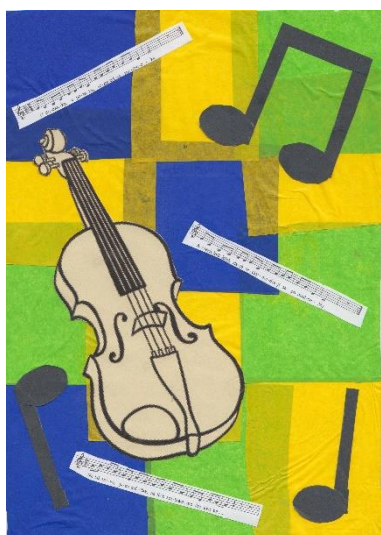

jiného. Někdo připravoval stoly, jiní aranžovali tablo, někdo zdobil tabuli a zbylá skupinka dodělávala výrobky. Příprava výstavy nám trvala dlouhé čtyři hodiny, ale za výsledek to stálo. Pak už se jen dodělávaly drobnosti a naposledy přišly na řadu květiny. A bylo hotovo. Potom už jsme jen čekali, až se místnost naplní hosty.

nápad. Letošní výstava patřila k těm nejhezčím.

Kolem druhé hodiny začali přicházet lidé. Bylo vidět, že je to moc zaujalo a že se jim výstava líbila. Nám samotným to přišlo jako velmi originální

Adéla Dědková a Denisa Bartošová - 9.tř.

Lucie Kunová - 2.tř.

Jarní koncert

Dne 25. 5. 2017 se u nás ve škole konal Jarní koncert. Dopoledne byla jako vždy generální zkouška. Při generálce se vše vyzkoušelo, aby se potvrdilo, že jsou všichni připraveni. Za letošní generální zkoušku můžu říct, že se vše povedlo téměř napoprvé. Pak přišla pauza, kdy se doladřovala třída pro koncert. Donášely se židle, čistila se tabule a podobné věci. Sa-

Matěj Fendrich- 2.tř.

motný koncert začal ve tři hodiny. Lidé se ale začali scházet už kolem půl třetí, aby měli pěkné místo k sezení. Nadcházel tři hodiny odpoledne a třída už byla plná. Koncert začal.

Jako první přišla naše moderátorka, Kristýna Volfová. Odříkala úvodní slovo a nastoupil školní

pěvecký sbor, který vede paní učitelka Škopová. Sbor odzpíval písničky a přišla další vystoupení. Děti se představily hrou na hudební nástroje, recitací básniček, různými scénkami a tance a tak dále. Letos byl ale koncert zpestřený jedním vystoupením. Na koncertě totiž vystoupila žákyně ze sedmé třídy Tereza Darebná se zpěvem. Bylo to úžasné. Neříkám, že v ostatních ročnících se na koncertech neobjevil zpěv, ale Terce se to opravdu povedlo. Koncert trval něco přes hodinu. V závěru koncertu, kdy s Kristýnou přiš-

šla i druhá moderátorka Áďa Dědková s posledním průvodním slovem, dostali přítomní pozvánku na letošní výstavu, která byla ve stylu cukrárny. Výstava se všem také moc líbila, protože to byl takový typ výstavy, který se na naší škole ještě nevyskytl. Jarní koncert se všem moc líbil a výstava také.

Tomáš Kaněra - 9. tř.

Sportovní den v Havlovicích

Dne 5.6. jsme jeli na výlet. I když sport a pohyb moc nemusím, tak to tam bylo fajn. Pan učitel Petr Špaček nás náhodně vybral do týmů. Nakonec jsem byl v týmu s Michalem Paarem. Michal mě motivuje, abych se učil. Je to taková druhá máma. První stanoviště byl fotbal, první hru jsme prohráli, ale

tu druhá byla naše vítězná. Jako další byl minigolf a pak přehazovaná, kde jsem se zahrabával do písku. A poslední disciplínou byl... ani nevím, co to bylo... ale museli se tam shodit kuželky pomocí koule na provázku.

Jan Faltys - 7. tř.

Výlet do Náchoda

Ve středu 7.6. jsme se vydaly navštívit náchodský zámek vršku kulatého. Zde nás čekalo překvapení. Přivítal nás sám pan král Vilém, který se právě chystal oženit svého syna Jana. Chtěl ho oženit s pyšnou a panovačnou princeznou Blankou, ale princ byl už dávno zamilovaný do pokorné a milé Aničky, která byla na zámku hospodyňkou.

Rozhodly jsme se jim pomoci a vydaly se společně do hradního sklepení, kde nás přivítala čarodějnice Xiksára a její kamarádi - čertík Domiánek a drak.

Malinko jsme se čertíka a draka bály, ale věděly jsme, že Anička a Honzíčkovi pomohou, což se také stalo. A jako na konci každé pohádky, tak i tady vše dobře dopadlo a my jsme si mohly zatancovat společně s Aničkou s princem Janem na jejich veselce v zámeckém salónku.

Za doprovodu známé písničky o náchodském zámku, jsme z vršku pochodovaly po dlouhých schodech dolů, kde na nás čekal autobus.

Děti z MŠ

Fajnpark - první stupeň

Ráno jsme se sešli u prodejny potravin, čekali jsme na paní učitelky a na ostatní děti. V 7:30 jsme odjížděli z Chvalkovic, cesta do Fajnparku byla hlučná, jeden křičel přes druhého. Když jsme přijeli, sedli jsme si před Fajnpark a čekali, kdy otevrou. Zatímco jsme čekali, tak si Renča hledala kluka.

Otevřeli a my vstoupili do areálu ve Fajnparku, nasvačili jsme se na lavičkách a potom šli do skákacího hradu v Hopsánkově. Po chvíli jsme vyrazili do Zvířátkova, krmili jsme kozy, fotili se s kůzlátky, Adam a Matěj si dvě kozy ochočili. Dále tam byl klokan, který se vůbec nezastavil a běhal sem, tam, najednou podlehl ohradu a dostal se ven. I oslové se nám líbili, některým se líbily foťáky. Také tam byli daňci, ale ty nebylo možné vyfotit. Vyšli jsme ze žátkova a šli na piráty, kde jsme plnili úkoly. Pak vyrazili do Dinoparku. Dinosauři vypadali opravdohýbali se a dělali různé zvuky. Všude byly vyšlapané cesty, a tak jsme se v Dinoparku ztratili, nakonec zjistili, že nejsme v Dinoparku, ale v Hmyzákově, a jsme zjistili, že jsme tam, kde být nemáme, to zná, za provazy. Konečně jsme našli cestu ven a vidě že paní učitelky a nějaké děti už jsou dávno z Dinoparku pryč. Po Dinoparku jsme šli do Bosova, kde se samozřejmě chodí na boso. Chodili jsme například po kamínkách, písku, trávě, kůře. Ty děti, které si to chtěly projít ještě jednou, tu zůstaly s paní asistentkou, ostatní šly na autodrom. Ať v Bosobě chtěla přejít kládu, ale nějak se ji to nepovedlo, a tak spadla do vody. Měla jen mokré kraťasy, našťástí neměla boty. Na autodromu byly: ufocars, minicars, safari. Na safari jsme byli asi 10x, strašně se nám to líbilo. Po autech jsme šli na sopku a klouzali se na klouzačce dolů. Přišli jsme do miniměstečka a přivítal nás mluvící strom, Pak jsme se vrátili do Hopsánkova a tam jsme byli do konce. Také jsme si kupovali občerstvení a skákali na trampolíně, Moc jsme si to užili. Obchod tam byl moc drahý, ale i přesto se nám tam moc líbilo.

Zví-
jsme
vě,
jiné
jsme
také
me-
li,

Adéla Jochová, Kateřina Sehnalová- 5. tř.

Fajnpark - druhý stupeň

Nejvíc mě zaujalo “UFOcars“. Bylo to autíčko ve tvaru Ufa s křeslem a ovládacími tlačítky. Dále mě hodně zaujala atrakce s autíčky. Byla to velká dráha, kde vám dali pomalé autíčko s obrazem zebry, tygra a leoparda. Byla to celkem dlouhá dráha. Také jsme navštívili Dinosvět, kde jsme mohli vidět různé dinosaury. Viděli jsme T-rexe a nebo Ptakosaura. Ve 13:00 nám začala ukázka sokolníka. Sokolník nám ukázal výcvik a druhy ptáků. Ukázka trvala asi 15 minut. Poté nám paní učitelky Ulrychová, Kaněrová a Krausová dovolily si ještě hrát a užít si poslední chvíli výletu. Ve 14:15 nás paní učitelky svolaly a jeli jsme domů. Cesta do Fajnparku i zpět byla zábavná. Výlet se mi líbil.

Kristýna Volfová – 9. tř.

Natali Kudrnáčová- 6. tř.

Závěrečná řeč 9. třídy

Devět let uplynulo jako voda a nás čeká veliký krok v našem životě. Nikdy bychom neřekli, že to může takhle rychle utéct. Pamatujeme si ten den, kdy jsme přišli do první třídy, jakoby to bylo včera. Sedli jsme si do lavic a strašně jsme se báli, co nás čeká. Báli jsme se, že dostaneme přísnou paní učitelku a že to nezvládneme. Teď už ale víme, že jsme se báli zbytečně. Myslím, že hodnější paní učitelku jsme si ani nemohli přát. Paní učitelka Škopová, kterou jsme měli 4 roky, byla moc hodná a strašně moc věcí nás naučila. Potom, co jsme zvládli první třídu, jsme si říkali, že teď přijde to těžší a že to bude horší a horší. Zase jsme se ale mýlili. Společnými silami jsme zvládli projít všechny třídy a odnesli jsme si spoustu zkušeností. Pamatujeme si doteď třeba na paní učitelku Krčovou, kterou jsme měli v páté třídě. Všichni říkali, že je přísná a že to s ní budeme mít těžké. Ano je pravda, že byla přísná, ale byla s ní strašná zábava a myslíme, že nás toho velmi mnoho naučila. Někdy jsme na ni byli naštvaní, protože jsme si mysleli, že to je nespravedlivé, ale nikdy na ni nezapomeneme a stejně jako paní učitelce Škopové jí patří velký dík.

Pak před námi stála opravdu velká výzva. Měli jsme jít na druhý stupeň. Nevěděli jsme, co nás tam čeká, a měli jsme strach, ale zároveň jsme se moc těšili. Už jsme nebyli ty “malé” děti, ale připadalo nám, že jsme hodně vyrostli, což byla pravda. Společně jsme to zase zvládli a poznali jsme spoustu skvělých učitelů. Každý nás něco nového naučil, i když to s námi někdy nebylo lehké. Občas se nám moc nechtělo do práce, ale i přes to si myslíme, že jsme to vždycky s pomocí zvládli. Už od šesté třídy nás vedla paní učitelka Smolová, které si opravdu moc vážíme, protože nám pomohla vždy, když jsme měli nějaký problém, takže jí velmi děkujeme.

A teď tu byla devátá třída. Ročník, kterého jsme se nejvíce obávali, protože nás čekaly přijímací zkoušky a spousta náročných věcí. Ale teď máme skoro po všem. Přijímací zkoušky jsou už za námi a všichni jsou už přijatí na školy, kam chtěli. A teď nás čeká odchod ze základní školy. Čeká nás další krok v našem životě. Chtěli bychom všem moc poděkovat za snahu nás učit. A chtěli bychom popřát všem žákům hodně úspěchů ve škole a budoucí deváté třídě to, aby zvládli přijímací zkoušky a dostali se na školy, na jaké chtějí...

Denisa Bartošová – SŠIS Dvůr Králové nad Labem – Hotelnictví

Daniel David – SOŠ a SOU Vcelova Hradec Králové – Autoelektrikář

Adéla Dědková – VOŠZ a SZŠ Trutnov – Zdravotnický asistent

Tomáš Kaněra – SPŠ EL-IT Dobruška – Aplikace počítačů a správa sítí

Natálie Nováková – VOŠZ a SZŠ Hradec Králové – Laboratorní asistent

Adéla Šiborová – SŠIS Dvůr Králové nad Labem – Hotelnictví

Kristýna Volfová – OAHK Hradec Králové – Ekonomické lyceum (s rozšířenou výukou anglického jazyka)

Vaše redakce časopisu *PS, MH*.

Číslo 58 bylo vydáno 30. června 2017 v počtu 150 výtisků.